

Forfatter: Hertz, Henrik

Titel: Udrag fra Sparekassen

Citation: Hertz, Henrik: "Udvalgte dramatiske Værker", i Hertz, Henrik: *Udvalgte dramatiske Værker*, udg. af Tredie Bind , 1897, s. 92. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hertz03val-shoot-idm139896127882608/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Udvalgte dramatiske Værker

Antonie

(affides til Moderen; syrende Pinene).

Seg siger dig, Mo'er, jeg gjør det ikke.

Mad. Skaarup

(Sigelebs affides til hende).

Du skal, Barn! Der er dit eget Bedste.

August^{*)}

(Der nævner sig Antonie, imigrende).

Over al denne Uro har jeg knap kunnet vælge et Ord med vor venlige Antonie; og du veed ikke, hvor jeg har længtes efter at tale med dig. Jeg har saa Meget at sige dig.

Antonie.

Jeg har ikke Øjnt til at høre Noget idag.

Nicolai

(affides til hende, ved hendes anden Side).

Antonie! jeg er nær ved at forbyde. Naar du ikke vil trøste og opmuntre mig, er det ude med mig.

Antonie.

Ja, jeg er vistnok stiftet til at opmuntre Andre.
(En Pige bringer en Presenterballe med Drillebæver etc.)

Skaarup.

Na, det var vel. — Men jeg begriber ikke,

*) Ordenen er: Nicolai. Antonie. August. Madam Skaarup. Skaarup. Janfine. Madam Rust. I Baggrunden Jacob.

hvor Herr Adolf kan blive af. Han var blot gaaet hen for mig etsteds; og jeg vilde dog, han skulde være tilstede.

Sansine.

Jeg har jeet ham staae dernede og tale med en Mand. Nu kommer han nok strax.

Staarup.

Godt. Lad os saa faae et Glas Vin, kone. — Ja, jeg seer Dem jo Alle hos os iaften, da nogle gode Venner har ladet sig melde.

Mad. Ruff.

Jeg takker stoltigt for Indbydelsen.

Staarup.

Kom du saa kun med, lille Nicolai; vi har Plads til dig med. — Men nu vil vi, mens vi Alle ere samtede mellem os selv, foreløbig drikke et Glas paa en glædelig Begivenhed. (Adolf kommer ind) Der er Herr Adolf. Et Glas til Herr Adolf. (Afføres til denne, mens de øvrige Lidsedesværende hver tager sig et Glas) Alt er bragt i Rigtighed. Jeg maa tilstaae Dem, jo mere jeg tænker paa dette Partie, desmere glæder det mig for min Antonie, og jeg er Dem overmaade forbunden for den Interesse, De har vist for denne Sag. Kan jeg ved Leilighed vise mig erkjendelig —

Adolf.

Tael endelig ikke herom, Herr Staarup. Min